

בס"ד. ברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א
 לאנ"ש שיחיו שברכו אותו, י"א ניסן ה'תשמ"ב,
 שמונים שנה לכ"ק אדמו"ר שליט"א,
 אחרי תפלת מנחה

ס'זאל זיין כל המברך מתברך¹, בברכתו של הקב"ה, וואס תוספתו מרובה על
 העיקר²,

אין די אלע ענינים, סיי בגשמיות סיי ברוחניות און בפרטים ופרטי פרטים, אין
 אן אופן פון „הרחב פיך ואמלאהו“³, ווי דער ירושלמי טייטשט דאס אפ, אן דער
 אויבערשטער בעט אן ס'זאל זיין „הרחב פיך“ דוקא,

ביז צו דעם ענין הכי עיקרי והכי גדול והכי נחוץ והכי הכרחי — די גאולה
 האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, בקרוב ממש בעגלא דידין.

-
- (1) ראה סוטה לח, ב. ירושלמי הובא בתוד"ה ואברכה — חולין מט, א.
 (2) ב"ר פס"א, ד. ועוד. וראה בארוכה שיחת ש"פ וישלח ה'תשכ"ט — נדפסה בלקו"ש ח"ה ע' 422
 ואילך.
 (3) תהלים פא, יא.
 (4) תענית פ"ג ה"ז: הובא ברשימות הציצית לתהלים שם (יהל אור ע' רצו. קובץ „י"א ניסן — שנת
 השמונים" ע' 30). — ואין בזה מחלוקת בין הבבלי (ברכות נ, א. הובא ונת' ברשימת הציצית שם) לירוש' כי
 בהבבלי מדובר „על הרוב“, שבימי המעשה (שאו דוקא שייך בקשת צרכיו) אינו פנוי לסדר תפלתו בהרחבה
 ובפרט בבבל, אשר במחשבים הושיבני (— זה תלמוד בבלי (סנהדרין כד, א), אבל „אתם המעט“, ולאחרי
 בקשת (ועזר) השם, הרחב פיך“ — מסדרים ומרחיבים, ומתקיימת ההבטחה „ואמלאהו“.

